

Нароўля

Год заснавання: 1682 г.

Нароўля (беларус. Нароўля) - беларускі горад, размешчаны на правым беразе Прыпяці за 175 км на паўднёвы захад ад Гомеля, за 25 км ад чыгуначнай станцыі Ельск. Аўтамабільнымі дарогамі ён звязаны з Мазыром і Ельскам.

Паходжанне назвы горада мае некалькі версій, па адной горадзе перайшла назва наравістага прытоку Прыпяці - рэчкі Нараўлянкі. Паводле іншай версіі назвай горад абавязаны раўніннай мясцовасці, на якой размешчаны, а па трэцяй - рову, які быў выкапаны, каб выпрастаць адзін з рукавоў Прыпяці.

Вядома, што ў 11 стагоддзі Нараўляншчына ўваходзіла ў склад Кіеўскага княства. Але першыя пісьмовыя згадкі аб Нароўлі з'яўляюцца ў 1682 годзе. Нароўля была прыватным мястэчкам, якое належала роду Аскеркаў. Пасля другога падзелу Рэчы Паспалітай у 1793 годзе Нароўля ўвайшла ў склад Расійскай імперыі. У 1897 годзе паводле перапісу ў Нароўлі было каля тысячы жыхароў, была школа і дзейнічала царква. У 1913 годзе ў Нароўлі адкрылася цукровая фабрыка.

Адміністрацыйны будынак былой цукровай фабрыкі (цяпер кандытарская фабрыка) - 19 стагоддзе

У 1924 годзе Нароўля як цэнтр раёна Мазырскай акругі ўваходзіць у склад Беларускай ССР, а 27 верасня 1938 года Нароўлі прысвоены статус гарадскога пасёлка Палескай вобласці. У 1954 годзе гэтыя мясціны пераходзяць да Гомельскай вобласці, а ў 1967 годзе пасёлак гарадскога тыпу становіцца горадам Нароўля.

Выпрабаванні на гэты горад выпалі двойчы - падчас фашысцкай акупацыі, а таксама пасля аварыі на Чарнобыльскай АЭС у 1986 годзе. Акупацыя працягвалася ў Нароўлі да 30 лістапада 1943 года, а наступствы Чарнобыля не спыніліся і дагэтуль. У выніку забруджвання

радыенуклідамі 36 вёсак адселены, а колькасць насельніцтва за 16 гадоў пасля аварыі скарацілася на 15 тысяч чалавек.

Сярод гарадскіх слаўтасцяў - Сядзіба Горвата. Сядзібна-паркавы ансамбль 19 стагоддзя размешчаны на правым высокім беразе Прыпяці, акрамя таго, на ўзгорку ля ўпадзення ракі Нараўлянкі ў Прыпяць устаноўлена паркавая альтанка - помнік архітэктуры малых форм.

Альтанка добра бачная з ракі і з'яўляецца своеасаблівым маяком. Альтанка ўяўляе сабой трох'яруснае цаглянае і абтынкаванае збудаванне вышынёй каля 11 метраў. Акрамя таго, каля горада знойдзена паселішча эпохі бронзавага веку.

Нараўля знакамітая сваёй кандытарскай фабрыкай «Чырвоны Мазыранін».

Дзень горада тут адзначаюць у жніўні ці ў верасні.

Герб горада зарэгістраваны ў Гербавым матрыкуле Рэспублікі Беларусь 24 кастрычніка 2001 г. № 69.

У блакітным полі іспанскага шчыта срэбная падкова рагамі ўніз, зверху залаты крыж. Уладальнікамі гэтага мястэчка былі нашчадкі роду Аскерак, якія валодаюць гербам «Мурдэліе» – срэбны паўмесяц рагамі ўніз (часам уверх), на выгіне зверху срэбны крыж, паміж рагамі паўмесяца срэбная зорка. Гэты герб і паслужыў прататыпам сучаснаму гарадскому.

Ідэя выкарыстоўваць прыватнаўласніцкі геральдычны знак у гербе горада не выклікала сумненняў, аднак простае капіраванне выявы радавога герба было непрымальна, бо яго элементы - паўмесяц і шасціканцовая зорка - былі ўспрыняты літаральна, як найбольш характэрныя рэлігійныя сімвалы мусульманскай і іудзейскай канфесій. Таму было прапанавана сканструяваць афіцыйны гарадскі сімвал, выкарыстоўваючы толькі асобныя элементы шляхецкага герба, іх размяшчэнне і канфігурацыю. Уверсе шчыта размяшчаецца залаты крыж. Паўмесяц, павернуты рагамі ўніз, быў заменены на падкову.

У сімваліцы гэтыя два знакі маюць глыбокі сэнс. Крыж адносіцца да першарадных фігур у геральдыцы. Ён мае шматзначны сэнс - гэта самы ўніверсальны сярод сімвалічных знакаў, зусім не абмежаваны сферай хрысціянства, для якога крыж - сімвал веры і вечнага жыцця. У сімваліцы ён адлюстроўвае арыенціроўку ў прасторы, пункт

перасячэння, адліку. Нараўне з кругам ён выступае структурным элементам у шматлікіх будаўнічых планах храмаў і цэркваў. У якасці прыкладу можна прывесці выкарыстанне плана царквы ў выглядзе крыжа на гербе Страшына.

Падкова ставіцца да негеральдычных штучных постацяў і ў паўсядзённым жыцці лічыцца дадатным знакам, прыносіць людзям, якія знайшлі яе, поспех, шчасце.